EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2022 10 13
COM(2022) 519 final

2022/0321 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2007/441/EB, leidžiantis Italijos Respublikai taikyti priemones, nukrypstančias nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 straipsnio

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

Pagal 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos[1] (toliau – PVM direktyva) 395 straipsnio 1 dalį Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu, gali vieningai leisti bet kuriai valstybei narei taikyti specialias priemones, kuriomis nukrypstama nuo tos direktyvos nuostatų, kad būtų supaprastinta PVM surinkimo procedūra arba užkirstas kelias tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui.

Raštu (jį Komisija užregistravo 2022 m. balandžio 19 d.) Italija paprašė pratęsti šiuo metu taikomos priemonės, kuria nukrypstama nuo PVM direktyvos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 straipsnio, taikymą. 2022 m. gegužės 2 d. Komisija paprašė pateikti papildomos informacijos, o 2022 m. birželio 1 d. Italija pateikė prašomus paaiškinimus.

Italija prašo leisti toliau nukrypti nuo PVM direktyvos 168 straipsnio ir iki 40 % apriboti teisę atskaityti pirkimo PVM, kuriuo apmokestinamos išlaidos, susijusios su motorinėmis kelių transporto priemonėmis, kurios naudojamos ne vien verslo tikslais. Be to, Italija prašo leisti toliau nukrypti nuo tos pačios direktyvos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir netaikyti PVM transporto priemonių, įtrauktų į apmokestinamojo asmens veiklai skirtą turtą, naudojimui privatiems poreikiams, kai toms transporto priemonėms taikomas teisės į atskaitą apribojimas.

Vadovaudamasi PVM direktyvos 395 straipsnio 2 dalimi, 2022 m. birželio 23 d. raštu Komisija apie Italijos prašymą pranešė kitoms valstybėms narėms. 2022 m. birželio 24 d. raštu Komisija pranešė Italijai turinti visą informaciją, kuri, jos nuomone, yra būtina prašymui įvertinti.

1. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

• Pasiūlymo pagrindimas ir tikslai

Pasinaudoti teise į atskaitą gali būti sudėtinga, jei prekėmis galima vienodai naudotis tiek privatiems poreikiams, tiek verslo tikslams. Tokiais atvejais gali būti sunku nustatyti prekės naudojimo verslo tikslams ir naudojimo ne verslo tikslams santykį, o vykdant patikrinimus tokiam santykiui patvirtinti gali kilti didelių sunkumų ir biurokratinių kliūčių tiek mokesčių administratoriams, tiek apmokestinamiesiems asmenims. Tai netgi gali lemti ilgai trunkančius ir brangiai kainuojančius ginčus. Kartais net neįmanoma praktiškai patikrinti faktinio transporto priemonių naudojimo, taigi galimi sukčiavimo arba mėginimo sukčiauti PVM atvejai (pvz., nepatikimai tvarkyti registrus), todėl gali sumažėti PVM pajamos.

Italijos rinkoje vyrauja mažosios įmonės (94,7 % Italijos įmonių yra labai mažos įmonės), kurioms priklauso didžioji dalis eksploatuojamų įmonių automobilių. Įprastinei verslo veiklai vykdyti naudojamos transporto priemonės netrukdo jų naudoti asmeninėms reikmėms. Tokiu atveju, t. y. kai šios transporto priemonės iš dalies naudojamos privatiems poreikiams, PVM mokamas už naudojimą asmeninėms reikmėms. Atsižvelgiant į tai, kad Italijoje beveik visą ekonominę struktūrą sudaro labai mažos įmonės, siekiant įvertinti ir patikrinti, kaip paskirstytas naudojimas asmeninėms ar verslo reikmėms, reikėtų neproporcingai didelių išlaidų, įskaitant išlaidas, atsirandančias dėl būtinybės tvarkyti išsamią dokumentaciją.

Dėl to Italijai leista nukrypti nuo PVM direktyvos 168 straipsnio ir iki 40 % apriboti teisę atskaityti PVM, kuriuo apmokestinamas transporto priemonės įsigijimas, įskaitant pagal surinkimo ir panašias sutartis apmokėtinas išlaidas, gamybos, įsigijimo Bendrijos teritorijoje, importo, išperkamosios nuomos arba nuomos, keitimo, remonto ar techninės priežiūros

[1] OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

išlaidos, taip pat išlaidos, susijusios su prekėmis arba paslaugomis, kurių tiekimas (teikimas) susijęs su transporto priemonėmis ir jų naudojimu, įskaitant tepalus ir degalus, jei ta transporto priemonė naudojama ne tik verslo tikslais. Specialios priemonės taikomos visoms motorinėms transporto priemonėms (išskyrus žemės ūkio arba miškų ūkio traktorius), kurios paprastai naudojamos keleiviams arba kroviniams vežti keliais, kurių didžiausia leistina masė yra ne didesnė kaip 3,5 tonos ir kuriose su vairuotojo sėdyne yra mažiau negu devynios sėdynės.

Be to, Italijai leidžiama nukrypti nuo PVM direktyvos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir netaikyti PVM transporto priemonių, įtrauktų į apmokestinamojo asmens veiklai skirtą turtą, naudojimui privatiems poreikiams, kai toms transporto priemonėms taikomos minėtos specialios priemonės.

Leidimą iki 2010 m. gruodžio 31 d. taikyti pirmiau minėtas nukrypti leidžiančias priemones Taryba pirmą kartą suteikė 2007 m. birželio 18 d. Sprendimu 2007/441/EB[2]. Vėliau nukrypti leidžiančių priemonių taikymas Italijos prašymu pratęstas keturis kartus: 2010 m. lapkričio 29 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2010/748/ES[3] jų taikymas pratęstas laikotarpiui nuo 2011 m. sausio 1 d. iki 2013 m. gruodžio 31 d.; 2013 m. lapkričio 15 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2013/679/ES[4] – laikotarpiui nuo 2014 m. sausio 1 d. iki 2016 m. gruodžio 31 d.; 2016 m. lapkričio 8 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu 2016/1982/ES[5] – laikotarpiui nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2019 m. gruodžio 31 d.; paskutinį kartą 2019 m. gruodžio 5 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimu (ES) 2019/2138[6] – laikotarpiui nuo 2020 m. sausio 1 d. iki 2022 m. gruodžio 31 d.

Šis Italijos prašymas dar kartą pratęsti specialių priemonių taikymą iki 2025 m. gruodžio 31 d. grindžiamas tomis pačiomis priežastimis kaip ir ankstesni prašymai. Prašyme ir 2022 m. birželio 1 d. Italijos pateiktoje informacijoje nurodytas teisei į atskaitą taikomo procentinio apribojimo paaiškinimas.

Atsižvelgiant į teigiamą specialios priemonės poveikį mokesčių mokėtojų ir mokesčių administratorių administracinei naštai, siūloma, laikantis tam tikrų sąlygų, leisti pratęsti priemonės taikymo laikotarpį. Bet koks tolesnis prašymas pratęsti priemonės taikymo laikotarpį turėtų būti teikiamas kartu su tinkamais motyvais ir pateisinimais grindžiama ataskaita, kurioje apžvelgiamas specialių priemonių būtinumas ir veiksmingumas, ir procentinės dalies, taikomos laikotarpiu nuo 2023 m. sausio 1 d. iki prašymo pateikimo dienos, peržiūra, ir turėtų būti nusiųstas Komisijai iki 2025 m. kovo 31 d.

- **Suderinamumas su toje pačioje politikos srityje galiojančiomis nuostatomis**

Panašias specialias priemones, susijusias su teise į atskaitą, tik taikant 50 % normą, buvo leista taikyti ir kitoms valstybėms narėms[7].

---

2 OL L 165, 2007 6 27, p. 33.
3 OL L 318, 2010 12 4, p. 45.
4 OL L 316, 2013 11 27, p. 37.
5 OL L 305, 2016 11 12, p. 30.
6 OL L 324, 2019 12 13, p. 7.
7 Pavyzdžiui: 2021 m. lapkričio 15 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2021/1997, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1994, kuriuo Kroatijai leidžiama nustatyti specialią priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 straipsnio (OL L 408, 2021 11 17, p. 1–2). 2020 m. rugsėjo 4 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2020/1262, kuriuo iš dalies keičiamas Įgyvendinimo sprendimas 2012/232/ES, kuriuo Rumunijai leidžiama taikyti priemones, kuriomis nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26

PVM direktyvos 176 straipsnyje nurodyta, kad Taryba nustato išlaidas, už kurias PVM neatskaitomas. Kol tokios išlaidos nenustatytos, valstybės narės gali ir toliau taikyti išimtis, pagal nacionalinę teisę galiojusias 1979 m. sausio 1 d. Remiantis tuo, kas pirmiau nurodyta, yra kelios esamos padėties nekeitimo nuostatos, kuriomis ribojama teisė atskaityti PVM, taikomą įmonių motorinėms transporto priemonėms[8].

Ankstesnės iniciatyvos nustatyti taisykles, kurių kategorijų išlaidoms gali būti taikomas teisės į atskaitą apribojimas, buvo nesėkmingos[9]. Kol šios taisyklės bus suderintos ES lygmeniu, laikoma, kad tokios specialios priemonės kaip ši yra tinkamos.

Taigi siūlomos priemonės atitinka PVM direktyvos nuostatas.

- **Suderinamumas su kitomis Sąjungos politikos sritimis**

Ši priemonė atitinka 2020 m. liepos 15 d. Komisijos komunikatą „Sąžiningo ir supaprastinto apmokestinimo veiksmų planas, kuriuo remiama ekonomikos atgaivinimo strategija“[10], kuriame atkreipiamas dėmesys į poreikį remti įmones, kurios susiduria su didesniu administraciniu sudėtingumu ir kurių patiriamos reikalavimų laikymosi išlaidos yra proporcingai daug didesnės, t. y. visų pirma mažąsias ir vidutines įmones. Ji taip pat yra suderinama su 2017 m. Komisijos darbo programa[11], kurioje atkreipiamas dėmesys į poreikį supaprastinti mažesnėms įmonėms taikomą PVM.

2. TEISINIS PAGRINDAS, SUBSIDIARUMO IR PROPORCINGUMO PRINCIPAI

- **Teisinis pagrindas**

PVM direktyvos 395 straipsnis.

- **Subsidiarumo principas (neišimtinės kompetencijos atveju)**

Italija negali pratęsti specialių priemonių taikymo. Būtinas Komisijos įsikišimas, kad ji pateiktų pasiūlymą Tarybai, kuri gali leisti Italijai pratęsti specialių priemonių taikymą.

- **Proporcingumo principas**

Šis sprendimas yra susijęs su valstybei narei jos pačios prašymu suteiktu leidimu ir nėra įpareigojimas.

Atsižvelgiant į ribotą nukrypti leidžiančios nuostatos taikymo sritį, speciali priemonė yra

---

straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 straipsnio (OL L 296, 2020 9 10, p. 6–7). 2018 m. spalio 2 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2018/1493, kuriuo Vengrijai leidžiama nustatyti specialiąją priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 bei 168a straipsnių (OL L 252, 2018 10 8, p. 44–46). 2017 m. spalio 10 d. Tarybos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2017/1854, kuriuo iš dalies keičiamas Tarybos įgyvendinimo sprendimas 2014/797/ES, kuriuo Estijos Respublikai leidžiama taikyti priemonę, kuria nukrypstama nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 bei 168a straipsnių (OL L 265, 2017 10 14, p. 17–18).

8 Žr. sąrašą, parengtą Madeleine Merkx (2018) „VAT deduction and member state sovereignty: (still) a good idea?“, *World Journal of VAT/GST Law*, 7:2, 53–75, DOI: 10.1080/20488432.2018.1550163.

9 COM(2004) 728 *final*. Tarybos direktyvos, iš dalies pakeičiančios Direktyvą 77/388/EEB siekiant supaprastinti pridėtinės vertės mokesčio prievolės vykdymą, pasiūlymas (OL C 24, 2005 1 29, p. 10), atsiimtas 2014 m. gegužės 21 d. (OL C 153, 2014 5 21, p. 3).

10 Komisijos komunikatas Europos Parlamentui ir Tarybai „Sąžiningo ir supaprastinto apmokestinimo veiksmų planas, kuriuo remiama ekonomikos atgaivinimo strategija“ (COM(2020) 312 *final*).

11 Komisijos komunikatas Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „2017 m. Komisijos darbo programa“ (COM(2016) 710 *final*).

proporcinga siekiamam tikslui – supaprastinti mokesčių surinkimą ir užkirsti kelią tam tikrų formų mokesčių slėpimui ar vengimui. Visų pirma, kadangi įmonės gali pasinaudoti galimybe deklaruoti ne visas prievoles, o mokesčių administratoriams tektų kilometražo tikrinimo našta, taikant 40 % apribojimą būtų supaprastinta PVM surinkimo procedūra, užkertamas kelias mokesčių slėpimui, be kita ko, atliekant neteisingą registravimą.

- **Priemonės pasirinkimas**

Siūloma priemonė – Tarybos įgyvendinimo sprendimas.

Tarybos sprendimu atsižvelgiama į PVM direktyvos 395 straipsnio reikalavimą, pagal kurį nukrypti nuo bendrų PVM taisyklių galima tik tada, kai tai vieningai leidžia Taryba, remdamasi Komisijos pasiūlymu.

Nagrinėjamu atveju siekiama spręsti tik Italijos klausimą. Todėl priimti sprendimą yra pagrįsta, nes tokia priemonė gali būti skirta atskirai valstybei narei ir privaloma tik šiai valstybei narei.

Sprendimas pasirinkti įgyvendinimo aktą yra pagrįstas, nes juo sudaromos sąlygos pasinaudoti PVM direktyvos 395 straipsnyje numatyta galimybe.

3. *EX POST* VERTINIMO, KONSULTACIJŲ SU SUINTERESUOTOSIOMIS ŠALIMIS IR POVEIKIO VERTINIMO REZULTATAI

- **Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis**

Konsultacijos su suinteresuotosiomis šalimis nebuvo rengiamos. Šis pasiūlymas grindžiamas Italijos prašymu ir skirtas tik šiai konkrečiai valstybei narei.

- **Tiriamųjų duomenų rinkimas ir naudojimas**

Nepriklausomo tyrimo neprireikė.

- **Poveikio vertinimas**

Pasiūlymas skirtas apmokestinimo PVM procedūrai supaprastinti ir PVM slėpimui išvengti. Todėl jis galimai darys teigiamą poveikį tiek įmonėms, tiek administratoriams. Italija nurodė, kad nukrypti leidžiančios priemonės yra tinkamiausias sprendimas. Tos priemonės yra panašios į kitas anksčiau arba dabar kitoms valstybėms narėms suteiktas nukrypti leidžiančias nuostatas.

- **Reglamentavimo tinkamumas ir supaprastinimas**

Specialiomis priemonėmis padedama supaprastinti reikalavimų laikymosi prievoles ir sumažinti administracinę naštą, tenkančią apmokestinamiesiems asmenims, ypač MVĮ sektoriuje, ir mokesčių administratoriui. Jas taikant gerokai sumažėja su pirkimo PVM atskaitos tikslumo tikrinimu susijusių sunkumų, kurie dažnai lemia brangiai kainuojančius ir ilgai trunkančius administracinius ir teisminius ginčus.

Pasiūlymas nedaro poveikio informacinėms ir ryšių technologijoms (IRT).

- **Pagrindinės teisės**

Pasiūlymas nedaro poveikio pagrindinių teisių apsaugai.

4. POVEIKIS BIUDŽETUI

Pasiūlymas neturės neigiamo poveikio ES biudžetui. Pasiūlymu siekiama leisti Italijai 2023–2025 m. laikotarpiu toliau riboti teisę į atskaitą, taikomą tam tikroms transporto priemonėms ir susijusioms išlaidoms.

5. KITI ELEMENTAI

- **Įgyvendinimo planai ir stebėsena, vertinimas ir ataskaitų teikimo tvarka**

Į pasiūlymą įtraukta laikino galiojimo sąlyga, o numatytas jos terminas – 2025 m. gruodžio 31 d.

Jeigu Italija manytų, kad nukrypti leidžiančių priemonių taikymą po 2025 m. būtina pratęsti, ne vėliau nei 2025 m. kovo 31 d. kartu su pratęsimo prašymu Komisijai turėtų būti pateikta ataskaita, kurioje peržiūrėtas taikomas procentinis apribojimas.

2022/0321 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS ĮGYVENDINIMO SPRENDIMAS

kuriuo iš dalies keičiamas Sprendimas 2007/441/EB, leidžiantis Italijos Respublikai taikyti priemones, nukrypstančias nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 straipsnio

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo,

atsižvelgdama į 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvą 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos[1], ypač į jos 395 straipsnio 1 dalies pirmą pastraipą,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

(1) Direktyvos 2006/112/EB 168 straipsniu nustatoma apmokestinamųjų asmenų teisė atskaityti pridėtinės vertės mokestį (toliau – PVM), taikomą tiems asmenims tiekiamoms prekėms ir teikiamoms paslaugoms, jei jos naudojamos jų apmokestinamiesiems sandoriams. Tos direktyvos 26 straipsnio 1 dalies a punkte nustatyta, kad veiklai skirto turto dalies naudojimas apmokestinamojo asmens arba jo darbuotojų privatiems poreikiams arba, platesne prasme, ne verslo tikslais laikomas paslaugų teikimu už atlygį;

(2) Tarybos sprendimu 2007/441/EB[2] Italijai leidžiama iki 40 % apriboti teisę į PVM atskaitą pagal Direktyvos 2006/112/EB 168 straipsnį, susijusią su motorinių transporto priemonių įsigijimo išlaidomis, įskaitant pagal surinkimo ir panašias sutartis apmokėtinas išlaidas, gamybos, įsigijimo Bendrijos teritorijoje, importo, išperkamosios nuomos arba nuomos, keitimo, remonto ar techninės priežiūros išlaidas, taip pat su susijusiomis išlaidomis, įskaitant tepalus ir degalus, jei atitinkama transporto priemonė naudojama ne vien verslo tikslais. Tais atvejais, kai transporto priemonėms taikomas šis 40 % apribojimas, Italija reikalauja, kad pagal Direktyvos 2006/112/EB 26 straipsnio 1 dalies a punktą apmokestinamieji asmenys transporto priemonių, įtrauktų į apmokestinamojo asmens įmonės turtą, naudojimo privatiems poreikiams nelaikytų paslaugų teikimu už atlygį;

(3) Sprendimas 2007/441/EB nustoja galioti 2022 m. gruodžio 31 d.;

(4) raštu (jį Komisija užregistravo 2022 m. balandžio 19 d.) Italija paprašė leidimo dar vienam laikotarpiui iki 2025 m. gruodžio 31 d. toliau taikyti specialias priemones, kurias leista taikyti Sprendimu 2007/441/EB (toliau – specialios priemonės);

---

[1] OL L 347, 2006 12 11, p. 1.

[2] 2007 m. birželio 18 d. Tarybos sprendimas 2007/441/EB, leidžiantis Italijos Respublikai taikyti priemones, nukrypstančias nuo Direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 26 straipsnio 1 dalies a punkto ir 168 straipsnio (OL L 165, 2007 6 27, p. 33).

(5) 2022 m. gegužės 2 d. raštu Komisija paprašė pateikti papildomos informacijos ir ją Italija pateikė 2022 m. birželio 1 d. raštu;

(6) atsakydama į Komisijos prašymą, Italija pateikė teisei į atskaitą taikomo procentinio apribojimo paaiškinimą. Italijos nuomone, 40 % dalis tebėra pagrįsta. Savo prašyme Italija taip pat tvirtina, kad siekiant išvengti dvigubo apmokestinimo vis dar būtina sustabdyti reikalavimo apskaičiuoti PVM, mokėtiną už motorinės transporto priemonės naudojimą asmeninėms reikmėms, kai transporto priemonei buvo taikomas šis apribojimas, taikymą. Ji taip pat laikosi nuomonės, kad tos specialios priemonės grindžiamos poreikiu supaprastinti PVM surinkimo procedūrą ir išvengti mokesčių slėpimo atliekant neteisingą registravimą ir pateikiant suklastotas mokesčių deklaracijas;

(7) 2022 m. birželio 23 d. raštu Komisija pranešė kitoms valstybėms narėms apie Italijos prašymą, pateiktą pagal Direktyvos 2006/112/EB 395 straipsnio 2 dalies antrą pastraipą. 2022 m. birželio 24 d. raštu Komisija pranešė Italijai turinti visą informaciją, būtiną prašymui įvertinti;

(8) taikant specialias priemones bus padarytas tik nežymus poveikis bendrai galutinio vartojimo etape Italijos surenkamų mokestinių pajamų sumai ir nebus padarytas neigiamas poveikis Sąjungos nuosaviems ištekliams, gaunamiems iš PVM;

(9) todėl tikslinga pratęsti Tarybos sprendime 2007/441/EB nustatyto leidimo galiojimą. Leidimas turėtų būti pratęstas ribotam laikotarpiui, kad būtų galima įvertinti, ar jis veiksmingas ir ar procentinės dalies apribojimas, taikomas teisei į PVM atskaitą, yra tinkamas;

(10) todėl Italijai turėtų būti leidžiama toliau taikyti priemones iki 2025 m. gruodžio 31 d.;

(11) Italija galėtų laikyti, kad specialios priemonės yra būtinos ir pasibaigus Tarybos sprendimo 2007/441/EB galiojimo terminui. Siekiant užtikrinti, kad bet koks prašymas pratęsti tame sprendime numatyto leidimo galiojimą būtų išnagrinėtas laiku, būtina nustatyti tokiam prašymui keliamus reikalavimus;

(12) todėl Tarybos sprendimas 2007/441/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Sprendimas 2007/441/EB iš dalies keičiamas taip:

1) 6 straipsnis pakeičiamas taip:

„*6 straipsnis*

Italijos Respublika gali prašyti pratęsti šiame sprendime numatyto leidimo galiojimą iki 2025 m. kovo 31 d. Toks prašymas pateikiamas Komisijai kartu su ataskaita, kurioje peržiūrėtas procentinis apribojimas, kuris remiantis šiuo sprendimu taikomas teisei atskaityti PVM.“;

2) 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„*7 straipsnis*

Šis sprendimas nustoja galioti 2025 m. gruodžio 31 d.“.

2 straipsnis

Šis sprendimas skirtas Italijos Respublikai.

Priimta Briuselyje

Tarybos vardu
Pirmininkas / Pirmininkė